

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita Venerabilis Dominici Loricati: Ex ea quæ est per Petrum Damiani, ad Alexandrum Papam. Floruit circa annum Domini millesimum quinquagesimum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

*Eleuat reli-
quias SS. Ki-
lianii & so-
ciorum eius,
ad quas &
monasterium
construit: eo-
rum vita ha-
bitetur 8. Iul.*

*Vacat acti-
ne & conti-
plativa vita.*

*Obdormit in
Domino.*

* Virce-
burgum.
Locus sepul-
chri eius.
Miracula
ad sepulchrū
eius.

Teste C. Bar-
ron. in Not.
ad Martyr.
Roman.

secundo, beatorum Martyrum Kiliani & socio-
rum eius venerandas reliquias miraculis ilico-
claras cum maximo Cleri plebisque tripudio
de terre puluere leuauit, sericisque reuerenter
inuolutas, cum summo, vt decebat, honore in
feretro composuit, & monasterium eodem in
loco sepulturæ construxit. Sed &c, vt actius
vitæ sollicitudinibus turbatus, deindè ad pedes
Iesu refugium haberet, construxit in arce pro-
cliui montis & allapsu Mœni fluminis, coe-
nobium in honoré Dei genitricis & S. Andreæ
Apostoli, quod prædiorum quantitate advi-
ctum vestitumq; duodecim Fratrum Canonici-
corum, Deo ibidem militantium, necessaria libe-
raliter dotauit. Quibus virtutum insignibus
cùm apud homines & Deum maximè clarus,
annos quadraginta pondus diei & æstu in vi-
nea Domini Sabaoth strenuè portasse, ac sibi
Melingaudum virum pientissimum substituisse,
tandem in castello, quod Hohenburg dicitur,
Dominicis præmonitus sacramentis feli-
citer migravit ad Christum: Indè verò omni
veneratione, confluentibus vndeque fidelium
turmis, vnicè dilecti patris decesum lamētan-
tibus, in ciuitatem sedis suæ * Heripolim de-
latus, in Monasterio beatorum martyrum Ki-
lianii sociorumque eius, iuxta eorum sacras re-
liquias conditus est: præclaris sanitatum mira-
culis admodum ibidem celebris.

VITA VENERABILIS DOMINICI

Loricati: Ex ea que est per Petrum Damiani
ad Alexandrum Papam. Floruit circa annum
Domini millesimum quinquagesimum.

DOMI

DOMINICVS vir Domini, cùm primis 14. Octob.
In sæculo sacris initiatus ad sacerdotiū
aspiraret, parentes eius (quia Simoniaca
tunc vigebat hæresis) vt eam dignitatem con-
sequeretur, Episcopo hircinæ pellis alutā do-
nárunt. Quæ yna beati viri culpa, posteà mul- *Rom. 8.*
torum bonorum (diligentibus enim Deum o-
mnia cooperantur in bonum) ei exstitit mate-
ria. Nam hoc paurore perterritus, contempto *Detestans*
seculo, mox arduum eremiticæ vitæ, tanquam *Simoniam fit*
bellator intrepidus, arripuit institutum: in *Eremita.*
quo ad vsque obitum virgo permanens, quia
malè promotus erat sacrosancti altaris visur- *Manet vir-*
pare ministerium non præsumpsit. *go.*

In illa igitur eremo, quæ in regione Luceo-
li constituta erat, decem & octo vi sebâtur cel- *Arduum vi-*
Julæ fratribus ad habitandum deputatæ: vbi tâ-
ta vitæ austерitate viuebatur, vt abstemij pror-
fus nunquam adipe alimenta condirent; vnum
Dominico die & quinta feria pulmentum su-
meréti solis orationibus ac manuum operibus
infisterent: & quinque per hebdomadam die-
bus in pane & aqua ieiunium celebrarent. Si-
lentium verò adeò strictum cunctis statutum *Silentium*
erat, vt sola Dominica die, idque post Vespe-
ras cibumque, soluerent: eoque breui tempo-
re ad Completionis usque officium sibi inuicem
loquendi facultatem haberent. Nudis præte- *Aſidua di-*
rea pedibus & cruribus in cellulis ingiter mo- *ſcipline.*
rantes, quotidiè per omnes canonicas horas
disciplinam sibimet inuicem scoparum & cor-
rigiarum iictibus ingerebant. Dominicus verò
ferrea ad carnem lorica præcinctus, totoque

Dominicus

Ferrea Lori. ferè corpore circulis ferreis strictus, feruidū
ea ad carnem aduersus hostiles acies incedebat bellator,
indutus. inföderabilem cum iniquis spiritibus con-
serens pugnam . Diebus enim singulis duo
egregi casti psalteria modulando , vtraque manu sco-
gat.

**Quid faciat
consuetudo.
En quis lau-
tior eius
fuerit cibus.**

**Obitus eius
felicissimus.**

rebelles carnis illecebras infatigabiliter repre-
mebat . Neque hic feroor in incurua senectu-
te refriguit, sed magis insuper incandescens,
animum ad spiritalia exercitia inquietum atq;
infatigabilem reddebat . Inediæ adeò patiens
erat, vt panem cum foeniculo summas reputa-
ret delicias; aiebat siquidem corpus humanū,
in quo paulatim prius enutritur: in hoc per-
crementa postmodum roborari . Cæterum hæ-
tanta vitæ austерitas nō in eo solùm residebat,
sed exemplo suo non viros modò, sed & nobi-
les matronas ad hoc purgatorij genus audiē-
arripiendum prouocabat , excitabat que ita ut
multi in corpora sua pijs flagris fæuirent , &
peccati rubiginem disciplinis expurgarent.

Solebat quidem per interualla vino, licet
parcissimè, vti: sed longè antequam defunctus
est, decreuit ab eo penitus abstinere . Ceterum
in ultima senectute stomachi grauedine arcta-
tus, crebris cœpit capit is fatigari doloribus:
quibus diu multumque excruciatus tandem
sanctum Deo spiritum reddidit . Corpus
vero fuit post nonum diem incorrup-
tum repertū: atq; ab huius historiz
auctore in basilicæ capitulo
debita reverentia con-
ditum.

VITA